

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของ เคอร์ซี่ ในการพัฒนา

วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

The Effect of Creative Arts Activities Using Kersey's Technique on Self-Discipline Development of Preschool Children

กานต์ระพี เบญจมนิวัฒน์ (Kanrapee Benjameeewat)¹

อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์ (Amornrat Soisangwam)²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนาของพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในแต่ละสัปดาห์ (2) เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของ เคอร์ซี่ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 15 คน โรงเรียนวัดปากอ่าว (พุทธสาครวิทยาการ) อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และแบบวัดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่มีพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองรายสัปดาห์ค่อยๆสูงขึ้นตามลำดับ และมีพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.54 คิดเป็นพัฒนาการของคะแนนร้อยละ 92.33% .

คำสำคัญ : กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เทคนิคของเคอร์ซี่ การพัฒนาวินัยในตนเอง เด็กปฐมวัย

Abstract

This research aims (1) to compare the level of self-discipline Development of preschool children each week. (2) to compare the level of self-discipline of preschool children before and after using the Kersey's technique .The samples include preschool children from 1st kindergarten, 2nd Semester in 2014 academic year It was purposively selected (Purposive sampling) of 15 people in wat-pak-ao school, Ban Laem, Phetchaburi. Research Tools consisted of: Creative arts activities plan And behavior Measure of self-discipline from. The data analysis using percentage, mean, standard deviation. The results showed that preschool children self-discipline developments were increasing every week and the development of the discipline in their behavior was higher than before the experiment. The average score increased to of 5.54 points, for 92.33%

Keywords : Creative arts activities using, Kersey's technique, Self-discipline, Preschool children

1 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี suchada.ci10@gmail.com

2 อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี amornratssw@gmail.com

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมืองสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบข้อมูลข่าวสารรวดเร็วทันสมัย ในขณะที่การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาเป็นส่วนใหญ่ และสถานศึกษามักจะละเลยหรือมองข้ามการจัดการเรียนการสอนด้านการปลูกฝัง และฝึกฝนให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันเยาวชนมักก่อปัญหามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาทางเพศ หรือจับกลุ่มมั่วสุมจากการวิเคราะห์พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมีสาเหตุมาจากการขาดระเบียบวินัย วินัยในตนเอง เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การมีวินัยในตนเอง นอกจากจะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับ นับถือ ชื่นชมจากบุคคลอื่นๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัยในตนเอง ตั้งแต่เด็ก ปัญหาการขาดวินัยของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันจำเป็นต้องรีบหาทางแก้ไขโดยเร่งด่วน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ตั้งแต่ปฐมวัยซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นแนวทางที่สำคัญแนวทางหนึ่งในการลดปัญหาของสังคมไทยในอนาคตเราควรปลูกฝังวินัยในช่วงปฐมวัย เนื่องจากการบ่มเพาะเมล็ดพืชแห่งวินัยในตัวเด็กตั้งแต่ระยะเริ่มแรก เพื่อให้วินัยหยั่งรากลึกลงอย่างมั่นคงมาก สอดคล้องกับพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2543). ที่ได้แสดงธรรมไว้ว่าการสร้างวินัยที่ดีที่สุดต้องอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ ด้วยการเริ่มต้นจากการยอมรับว่ามนุษย์ส่วนใหญ่อยู่ด้วยความเคยชิน การสร้างวินัยจึงต้องทำให้วินัยเป็นพฤติกรรมที่เคยชินโดยพยายามเอาพฤติกรรมที่ดีที่มีวินัย ให้เด็กทำเป็นครั้งแรกก่อนซึ่งได้แก่ ช่วงปฐมวัย หลังจากนั้นเมื่อเด็กทำบ่อยๆ ซ้ำๆ ก็เกิดความเคยชิน และเป็นวิถีชีวิตในที่สุดเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการปลูกฝังวินัยให้แก่เด็ก คือ การพัฒนาให้เด็กมี "วินัยในตนเอง"

โรงเรียนวัดปากอ่าว (ญาณสาครวิทยาการ) จังหวัดเพชรบุรี เป็นสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการแห่งหนึ่งที่ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีระเบียบวินัย รวมถึงการแก้ปัญหานักเรียนขาดระเบียบวินัยอย่างจริงจัง จึงมีนโยบายการพัฒนานั้นให้เด็กมี "วินัยในตนเอง" ตั้งแต่ชั้นปฐมวัยซึ่งปัจจุบันพบว่าเด็กนักเรียนปฐมวัยของโรงเรียนมีปัญหาด้านการขาดระเบียบวินัยอยู่ค่อนข้างมาก กล่าวคือ ไม่รู้จักด้านความรับผิดชอบ ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการควบคุมตนเองทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งสร้างภาระอย่างมากให้กับครูผู้สอน การแก้ปัญหาโดยการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี วิธีการหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย คือ การสร้างวินัยเชิงบวกของ Dr.Katharine C. Kersey ซึ่งถูกนำไปทดลองใช้ในศูนย์สาธิตเพื่อพัฒนาเด็กเล็กของมหาวิทยาลัย Old Dominion University หลังจากใช้ได้นานเทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวกของ Dr.Katharine C. Kersey ก็เริ่มได้รับความสนใจจากผู้ปกครอง และผู้นำด้านการศึกษาเด็กปฐมวัยในเมือง นอร์ฟอล์ก และ เวอร์จิเนียบีช มลรัฐเวอร์จิเนียปัจจุบันเทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวกของ Dr.Katharine C. Kersey เริ่มมีการใช้ในห้องเรียนเด็กปฐมวัยและเริ่มได้รับความยอมรับว่าเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการสร้างวินัยให้กับเด็กปฐมวัยทั้งใน ประเทศจีนและญี่ปุ่น

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ การรับรู้ความงาม ให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์หรือ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

จินตนาการโดยใช้ศิลปะสำหรับเด็กหลากหลายแบบ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีกปะ การตัดปะ การพิมพ์ภาพ การปั้น การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีอื่นๆ ที่เด็กจะสามารถคิดสร้างสรรค์ได้และมีความเหมาะสมตามวัยของเด็กวัยทางการทางด้านสมองทำให้เราทราบได้ว่า คนเรามีศักยภาพทางการคิด เกิดจากสมองทั้ง 2 ซีก คือ ซีกซ้ายและซีกขวาของเราทำงานและพัฒนาการคิดตัดสินใจ และคิดสร้างสรรค์ สมองทั้งสองซีกจะทำงานเชื่อมโยงไปพร้อมกันในทุกกิจกรรมการคิด การพัฒนาสมองของเด็กจึงจัดผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้สมองทั้งสองซีกทำงานสมดุล กิจกรรมสร้างสรรค์จึงเป็นกิจกรรมที่จะช่วยเชื่อมโยงการทำงานของสมองและพัฒนา จินตนาการ ซึ่งสัมพันธ์กับประสบการณ์ของเด็ก ได้ฝึกสมองจากกิจกรรมสร้างสรรค์ที่มีหลากหลายแบบ เป็นการให้เด็กกระทำ ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์ตรงให้เด็ก เด็กจะเกิดความสามารถในการพัฒนาความคิดรวบยอดและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับ สิ่งต่างๆ ได้ต่อไป อีกทั้ง กิจกรรมสร้างสรรค์ยังสามารถพัฒนาจิตใจได้อย่างมีคุณภาพ คือฝึกให้เป็นผู้มีความอดทนเพราะต้องสร้างสรรค์ผลงานของตนจนสำเร็จ จะสร้างความภูมิใจต่อตนเองหรือสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองได้ เนื่องจากการเปิดโอกาสให้เด็กพึ่งตนเองในการทำสิ่งต่างๆ ตามความสามารถ เป็นการกระตุ้นให้เด็กตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง เด็กจะได้รับการพัฒนาทางสังคม เพราะเด็กจะได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงเกิดการเรียนรู้การแก้ปัญหาการทำงาน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันด้วยดีใน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประยุกต์ใช้เทคนิคของ เคอร์ซี่ ซึ่งเป็นการสร้างวินัยเชิงบวก มาทดลองผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ในการ ส่งเสริมนักเรียนระดับปฐมวัยที่ตนเองสอนอยู่ให้มีวินัยในตนเอง 3 ด้านคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการควบคุมตนเอง

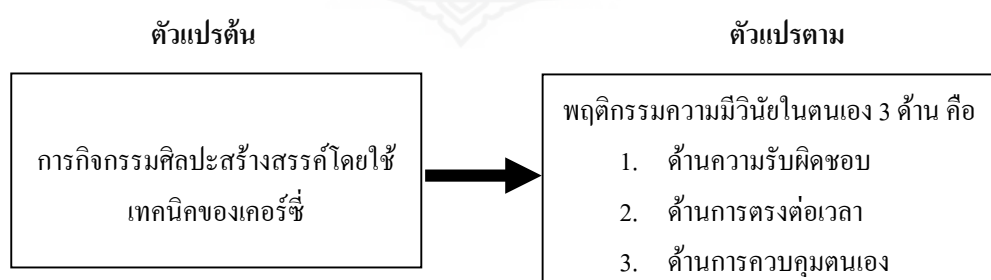
วัตถุประสงค์การวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนาของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในแต่ละสัปดาห์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัด

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของ เคอร์ซี่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย ในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมในด้านต่างๆ ทั้ง 3 ด้าน คือด้านความรับผิดชอบ ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการควบคุมตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดปากอ่าว (ญาณสาครวิทยาการ) อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และหลักการเสริมสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัย

1.2. ศึกษาแนวทฤษฎี เทคนิคของเคอร์ซี นำมาปรับใช้ในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ผู้วิจัยเลือกใช้หลักการของเคอร์ซี ในการสอนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ได้แก่

1. หลักการให้ทางเลือกเชิงบวกแก่เด็ก
2. หลักการอะไรก่อน อะไรหลัง
3. หลักการแสดงความเข้าใจ
4. หลักการให้ความสำคัญ
5. หลักการตั้งเวลา

1.3. สร้างแผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ จำนวน 20 แผน แผนละ 20 นาที ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง จำนวน 3 ด้าน และการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อสังเกตประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ก่อน – หลังการทดลอง

1.4. นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่ส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ทั้ง 20 แผน เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบรายละเอียดของกิจกรรม และภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาความสอดคล้องของจุดประสงค์ ตรวจสอบรายละเอียดของกิจกรรม และภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

1.5. เมื่อผ่านการพิจารณาข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่ส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขเสร็จแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำมาไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.6. ขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการนำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดปากอ่าว (ญาณสาครวิทยาการ)

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

1.7. นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในเรื่องการใช้ภาษาความเหมาะสมของเนื้อหา รวมทั้งระยะเวลาการทดลอง แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแบบวัดพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของปฐมวัย

2.1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย การสังเกตพฤติกรรม การบันทึกพฤติกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

2.2. ศึกษาแบบวัดพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 อุมพร ตรังคสมบัติ (2542: 27-39) ซึ่งพบว่า สามารถนำมาเป็นแนวทางในสร้างแบบวัดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยได้

2.3. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของปฐมวัย เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในประเด็นที่ศึกษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้เหมาะสมตรงกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ในแต่ละด้าน โดยใช้ IOC (The Index of Item Objective Congruence)

2.4. นำแบบวัดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของปฐมวัย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับ เด็กปฐมวัย จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach) ของแบบวัดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

2.5. นำแบบทดสอบใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แจ้งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากอ่าว (ญาณสาครวิทยาการ) อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ผ่องพรรณ และ สุภาพ, 2545)

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินแล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ดำเนินการโดยการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของเด็กกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตค่า $\bar{X}$ โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547: 349)
2. การวัดการกระจายข้อมูล ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2541: 65)
3. ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในแบบวัดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตค่า $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. การเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังทดลอง โดยหาผลต่าง (Growth score) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รายด้าน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และคะแนนพัฒนาการเพิ่มสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)
5. การเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนกับหลังทดลอง รายด้าน และรายสัปดาห์ โดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร $(\bar{X}_2 - \bar{X}_1)$

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอน โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่ แยกรายด้านในแต่ละสัปดาห์

คะแนนพฤติกรรมพัฒนาการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิคของเคอร์ซี่ โดยการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิค ของเคอร์ซี่ แยกรายด้านเป็นรายสัปดาห์ โดยใช้สถิติหาผลต่าง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอน

พฤติกรรม การมีวินัยในตนเองของเด็ก ปฐมวัยแยกรายด้าน	สัปดาห์ ที่ 1 $\bar{X}_1$	สัปดาห์ ที่ 2 $\bar{X}_2$	คะแนน พัฒนาการ $(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$	สัปดาห์ ที่ 3 $\bar{X}_3$	คะแนน พัฒนาการ $(\bar{X}_2 - \bar{X}_3)$	สัปดาห์ ที่ 4 $\bar{X}_4$	คะแนน พัฒนาการ $(\bar{X}_3 - \bar{X}_4)$
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.73	5.93	2.20	7.86	1.93	8.80	0.94
2. ด้านการตรงต่อเวลา	3.13	5.46	2.33	7.93	2.47	8.93	1.00
3. ด้านการควบคุมตนเอง	3.06	5.80	2.74	7.73	1.93	8.86	1.13
รวม	9.92	17.19	7.27	23.52	6.33	26.59	3.07

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

จากตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายสัปดาห์ พบว่า ก่อนการทดลองในสัปดาห์ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง ($\bar{X} = 3.73$) หลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 5.93$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 2.20 สัปดาห์ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 7.86$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 1.93 และในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 8.80$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 0.94 การเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนการตรงต่อเวลานักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายสัปดาห์ พบว่า ก่อนการทดลองในสัปดาห์ที่ 1 คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง ($\bar{X} = 3.13$) หลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 5.46$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 2.33 สัปดาห์ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 7.93$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 2.47 และในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 8.93$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 1.00 และผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนการควบคุมตนเองนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายสัปดาห์ พบว่า ก่อนการทดลองในสัปดาห์ที่ 1 คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง ($\bar{X} = 3.06$) หลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 5.80$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 2.74 สัปดาห์ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 7.73$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 1.93 และในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 8.86$) คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 1.13

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค ของ เคอร์ซี่ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

คะแนนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการพัฒนาตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่ โดยใช้สถิติค่าความต่างของคะแนนก่อน-หลังการทดลอง ($\bar{X}_1 - \bar{X}_2$) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค ของ เคอร์ซี่ (n = 15)

พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย	$\bar{X}$	S.D	ค่าความต่างของคะแนนก่อน-หลังการทดลอง ($\bar{X}_2 - \bar{X}_1$)	ร้อยละพัฒนาการ (%)
ก่อนการทดลอง $\bar{X}_1$	3.16	0.137	5.54	92.33
หลังการทดลอง $\bar{X}_2$	8.70	0.081		

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.137 ส่วนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองเท่ากับ 8.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.081 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบค่าความต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองมีความต่างคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.54 คิดเป็นพัฒนาการของคะแนนร้อยละ 92.33

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการพัฒนา โดยใช้เทคนิคของ เคอร์ซี่ แกรายด้าน ก่อนและหลังการทดลอง

คะแนนพฤติกรรมพัฒนาการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิคของเคอร์ซี่ โดยการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการโดยใช้เทคนิค ของเคอร์ซี่ แกรายด้าน โดยใช้สถิติหาผลต่าง (Growth score) คะแนนพัฒนาการของคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิค ของ เคอร์ซี่ แกรายด้าน

พฤติกรรมการมีวินัยใน ตนเองของเด็กปฐมวัยแยก รายด้าน	คะแนน เต็ม	ก่อนการ ทดลอง		แปลผล	หลังการทดลอง		แปลผล	คะแนน พัฒนาการ	คะแนนเพิ่ม สัมพัทธ์ (Growth score)
		(n = 15)			(n = 15)				
		$\bar{X}$	S. D		$\bar{X}$	S. D			
1. ด้านความรับผิดชอบ	9	3.73	0.45	ปรับปรุง	8.80	0.41	ดี	5.07	96.20
2. ด้านการตรงต่อเวลา	9	3.20	0.45	ปรับปรุง	8.00	0.37	ดี	4.80	82.76
3. ด้านการควบคุมตนเอง	9	3.26	0.45	ปรับปรุง	8.86	0.35	ดี	5.60	97.56

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ก่อนการทดลองด้านความรับผิดชอบ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง ($\bar{X} = 3.73, S.D = 0.45$) หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 8.80, S.D = 0.41$) ขณะที่ด้านการตรงต่อเวลา ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง ($\bar{X} = 3.20, S.D = 0.45$) หลังการทดลองมีพัฒนาการโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 8.00, S.D = 0.37$) และด้านการควบคุมตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง ($\bar{X} = 3.26, S.D = 0.45$) เช่นกัน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 8.86, S.D = 0.35$) เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่ม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

ตัวอย่าง พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านการควบคุมตนเองสูงที่สุด (97.56%) รองลงมาเป็นด้านความรับผิดชอบ (96.20%) และด้านการตรงต่อเวลา (82.76%) ตามลำดับ

สรุปจากคะแนนพฤติกรรมพัฒนาการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิคของเคอร์ซี่ มีพัฒนาการมีวินัยในตนเองสูงขึ้นตามลำดับทั้ง 3 ด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้ เทคนิคของเคอร์ซี่ พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบความต่างของคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้ คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองที่ 5.54 คิดเป็นพัฒนาการของคะแนนร้อยละ 92.33 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้ เทคนิคของเคอร์ซี่ สามารถพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ได้อย่างดี สอดคล้องกับ ปันดดา - ปิยวลิ ธนเศรษฐกร (2553) ที่กล่าวว่า การสร้างวินัยเชิงบวกในเด็กชั้นปฐมวัยนั้นเป็นวิธีการสร้างที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในปัจจุบัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็นมิตรกับสมอง หรือสามารถกล่าวได้ว่าเป็นวิธีที่สมองมนุษย์ส่วนใหญ่เรียนรู้โลกใบนี้ จึงทำให้เด็กน้อยเรียนรู้พฤติกรรมที่เราคาดหวัง ได้ดี มีแรงจูงใจที่อยากจะทำพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ จนทำให้พฤติกรรมนั้นติดเป็นนิสัย และกลายเป็นวินัยประจำตัว และยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของระวี เพ็ชรสูงเนิน (2547 : 88) ที่ได้วิจัยการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสี่คิ้ว “สวัสดิ์ผดุงวิทยา” อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า หลังการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน นักเรียนมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ นักเรียนมีความรับผิดชอบงานและการส่งงานทันตามกำหนดเวลา ด้านความเคารพนักเรียนมีการปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นด้วยความเคารพ การแสดงความเคารพต่อครู อาจารย์และผู้ปกครอง ด้วยมารยาทที่ดีงาม ขออนุญาตก่อนเข้า-ออกห้องเรียนขณะที่ครูทำกิจกรรม นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีการปฏิบัติเป็นอย่างดี และสม่ำเสมอ การตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมและสนใจการเรียนมีการพัฒนาการดีขึ้น

ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค ของเคอร์ซี่ แยกรายด้านเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามแผนการจัดกิจกรรมนี้มีพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นทุกด้าน กล่าวคือ ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการก่อนการทดลองด้านความรับผิดชอบ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ด้านการตรงต่อเวลา ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีพัฒนาการโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และด้านการควบคุมตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านการควบคุมตนเองสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านความรับผิดชอบ และด้านการตรงต่อเวลา ตามลำดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยเน้นใช้ 10 เทคนิคของ เคอร์ซี่ ซึ่งเป็นระบบการจัดการเชิงบวกในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวรรณ อินทร์กรุงเก่า (2550 : 59) ที่พบว่า เด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมการจัด

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

กิจกรรมการเล่านิทานคติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเด็กปฐมวัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเมื่อพิจารณาพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเด็กปฐมวัยเป็นรายด้าน ในด้านการแบ่งปันและการช่วยเหลือเกื้อกูลพบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเด็กปฐมวัย ทั้ง 2 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาพฤติกรรมเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องมีระบบการจัดการเชิงบวกในห้องเรียน การวิเคราะห์ผลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อพฤติกรรมตามรูปแบบเชิงพฤติกรรม จะช่วยให้ครูได้กรอบแนวคิดที่กว้างขวางสำหรับการดูแลชั้นเรียน การจัดการรูปแบบนี้มีสองส่วนที่ร่วมกันอยู่คือการจัดสภาพเหตุการณ์แวดล้อมและการจัดการผลที่สืบเนื่อง เราสามารถจะจัดการชั้นเรียนและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้คงเส้นคงวาสม่ำเสมอเพื่อให้เด็กทราบได้ชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสมากที่สุดในการดำเนินงานให้บรรลุความสำเร็จทางการศึกษาและมีความประพฤติในแนวทางที่เหมาะสม การใช้รูปแบบผลสืบเนื่องเชิงบวกที่มุ่งเน้นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และจัดให้มีผลสืบเนื่องที่พึงพอใจจะทำให้ครูสามารถสนับสนุนและเสริมแรงแก่พฤติกรรมเหล่านี้ ครูจะทำในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความพยายามมากขึ้น ก้าวหน้าไป และประพฤติตนอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายสัปดาห์ พบว่า ก่อนการทดลองในสัปดาห์ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สัปดาห์ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี นักเรียนมีพัฒนาการพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองมีคะแนนพัฒนาการ สัปดาห์ที่ 3 ถึง สัปดาห์ที่ 4 สูงที่สุด รองลงมาเป็นสัปดาห์ที่ 2 ถึง สัปดาห์ที่ 3 และสัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 2 ตามลำดับ สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537) ที่กล่าวว่า การปรับพฤติกรรมของเด็กต้องให้เด็กค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมทีละน้อยด้วยการเสริมแรง เช่น ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือเมื่อเด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ เทคนิค ของ เคอร์ซี่ เพื่อช่วยถ่ายทอดความรู้ เจตคติและแนวคิดไปสู่เด็ก เพื่อช่วยส่งเสริมพฤติกรรม ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา และการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยโดยผู้วิจัยเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดใช้เหตุผล ในการตอบคำถามโดยเฉพาะคำถามที่เกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวเด็กและสัมพันธ์กับกิจกรรม ช่วยให้เกิดความเข้าใจและสรุปเรื่องได้ดี คำถามท้ายกิจกรรมช่วยให้ เด็กได้พัฒนาความคิด ถ้าถามบ่อย ๆ ช่วยฝึกการสังเกต เปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ กิตติชัย สุราสิโนบล (2546) ที่เด็กเห็นทำให้พัฒนาการของคะแนนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายสัปดาห์ค่อย ๆ สูงขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง กล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่ สามารถพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยได้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่นี้จึงสามารถนำไปประกอบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์อื่น โดยต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการสอนในด้านคุณธรรมจริยธรรม อื่น ๆ เช่น การเสียสละ ความมีเมตตา กรุณา การช่วยเหลือเพื่อน การเล่นร่วมกับเพื่อน เป็นต้น

2. การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิค เคอร์ซี่ ควรใช้การเสริมแรงควบคู่กับจัดกิจกรรมด้วย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง การเสริมแรงต้องทำทันที เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ คำชมเชย และคำขอบคุณ เป็นการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ซึ่งคำชมเชยและคำขอบคุณ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อจิตใจและกระตุ้นเด็กได้ดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่ที่มีต่อพฤติกรรมด้านอื่นๆ เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความสามัคคี ความสะอาด การเสียสละ ความมีเมตตา กรุณาต่อสัตว์ เป็นต้น

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการทำการทดลองกับเด็ก จำนวน 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Pretest – Posttest Control Group Design) โดยเปรียบเทียบจากการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น เปรียบเทียบระหว่างการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้เทคนิคของเคอร์ซี่ในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งการทำวิจัยลักษณะนี้สามารถควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน และมีความเที่ยงตรงภายในค่อนข้างสูง

3. ควรมีการติดตามผลหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้เทคนิคเคอร์ซี่ ว่าเด็กสามารถมีวินัยในตนเองได้แบบยั่งยืน และแสดงออกต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสมหรือไม่

4. ควรมีการศึกษากิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคของ เคอร์ซี่ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในระยะเวลาที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ.(2547). ผลของการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2537). หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา หน่วยศึกษาที่ 1-4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กิตติชัย สุชาติโนบล.(2546). โครงการ: การจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับเด็ก. ราชบุรี: โรงพิมพ์ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- เขวากา เดชะคุปต์. (2542). กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่.
- วิลาวัณย์ เผือกพวง. (2536). พฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีระเบียบวินัยและความสามารถในการใช้กล่อมเนือเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์สร้างสรรค์ (ศิลปศึกษา) โดยใช้คำถามประกอบ.

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537).ระบบสื่อการสอน. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2528). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). หลักวิชาการจัดจริยศึกษาและหัวข้อจริยธรรมสำหรับใช้ประกอบการสั่งสอนเด็กนักเรียนนักศึกษา (ฉบับทดลอง). กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

ดร.ปนัดดา - ดร.ปิยวลี ชนเศรษฐกร. (2553). 101 เทคนิค: คู่มือการสร้างวินัยเชิงบวก. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม

2558, จาก <http://101thaikids.blogspot.com/2009/12/101.html>

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2543). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผ่องพรรณ และ สุภาพ.(2545). การออกแบบงานวิจัย .กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กรมการศาสนา. (2531). ศาสนพิธี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

วีรวรรณ อินทร์กรุงเก่า. (2550). ผลของการเล่นทานคดิธรรมที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเด็กปฐมวัย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ระวี เพ็ชรสูงเนิน . (2547). การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนสีกว “สวัสดีผดุงวิทยา”จังหวัดนครราชสีมา.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.